

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

Warszawa, dnia 05 stycznia 2015 r.

DD1.0811.1.2015

Pan
Krzysztof Kwiatkowski
Prezes
Najwyższej Izby Kontroli

Działając na podstawie art. 54 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli (Dz. U. z 2012 r. poz. 82, z późn. zm.) wnoszę umotywowane zastrzeżenia do Wystąpienia pokontrolnego, znak:KBF-4101-009-01/2014 P/14/046, dotyczącego kontroli P/14/046 - *Koordynacja polityki rodzinnej w Polsce*.

Wnoszę o usunięcie następującego stwierdzenia: „Wyniki tych analiz nie były jednak wykorzystywane do inicjowania zmian przepisów w celu podniesienia skuteczności będących w jego kompetencji instrumentów”, zawartego w Ocenie częściowej dotyczącej części III pkt 1. *Programowanie i jakość zarządzania instrumentami wspierania rodziny* (str. 9 Wystąpienia pokontrolnego).

Nie można bowiem zgodzić się ze stwierdzeniem braku wykorzystania prowadzonych przez Ministra Finansów analiz funkcjonowania preferencji podatkowych kierowanych do rodzin, w celu inicjowania zmian podatkowych w tym zakresie. Wprowadzone w ostatnim okresie działania legislacyjne mające na celu wzmocnienie instrumentów podatkowych kierowanych do rodzin w zakresie:

- podwyższenia o 50% ulgi na trzecie dziecko oraz o 100% na czwarte i każde kolejne dziecko, wprowadzenia kryterium dochodowego dla podatników z jednym dzieckiem, którego przekroczenie pozbawiło prawa do skorzystania z ulgi (ustawa z dnia 24 października 2012 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. poz. 1278)),
- podwyższenia o 20% ulgi na trzecie i każde kolejne dziecko oraz zwrotu niewykorzystanej ulgi w kwocie stanowiącej różnicę między kwotą przysługującego podatnikowi odliczenia a kwotą składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, podlegających

odliczeniu (ustawa z dnia 23 października 2014 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r. poz. 1644),

były przejawem polityki prorodzinnej Rządu, na czele którego stoi Prezes Rady Ministrów i którego Minister Finansów jest członkiem. Prowadzone przez Ministra Finansów analizy funkcjonowania instrumentów podatkowych, pozwoliły bowiem na określenie kierunków proponowanych przez Rząd rozwiązań oraz ich wpływu na sektor finansów publicznych oraz dochody rodziny. Zatem to głównie wyniki analiz dokonywanych w Ministerstwie Finansów były wykorzystywane przy podejmowaniu inicjatyw legislacyjnych w zakresie podatkowych instrumentów polityki prorodzinnej Rządu.

Dodatkowo wnoszę o usunięcie następującego stwierdzenia: „Minister Finansów nie dokonywał oszacowania skutków ewentualnego obniżenia stawki VAT z 8% do 5% na pozostałe artykuły spożywcze oraz na artykuły dla dzieci wymienione w załączniku nr III dyrektywy VAT”, zawartego w Ocenie częściowej dotyczącej części III pkt 2. *Działania na rzecz zapewnienia i podnoszenia skuteczności oraz efektywności realizowanych instrumentów wspierania rodziny* (str. 24 Wystąpienia pokontrolnego).

Powyższe zdanie jest wprowadzanie stwierdzeniem stanu faktycznego, ale umieszczenie go w ocenie częściowej błędnie sugeruje, że Minister Finansów powinien takie skutki oszacować. Tego rodzaju szacunki miałyby uzasadnienie, jeżeli Minister Finansów rozważałby ewentualne zmiany w wysokości opodatkowania, natomiast w przedmiotowym zakresie takie rozważania nie były prowadzone.

Jednocześnie przekazuję informację o sposobie wykorzystania uwagi dotyczącej badanej działalności sformułowanej w części III pkt 1. *Programowanie i jakość zarządzania instrumentami wspierania rodziny* (str. 9 Wystąpienia pokontrolnego), do którego nie wnoszę zastrzeżeń (art. 62 ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli).

Mając na uwadze potrzebę ułatwienia godzenia obowiązków służbowych z rodzicielstwem, Ministerstwo Finansów przygotowało i udostępniło do użytku kobietom zatrudnionym lub pełniącym służbę w urzędzie jedno pomieszczenie wypoczynkowe dla kobiet w ciąży i karmiących matek.

Dane wynikające z prowadzonej ewidencji dotyczącej wykorzystania pomieszczenia przeznaczonego dla kobiet w ciąży i matek karmiących – wskazują, że w okresie od dnia 2 stycznia 2014 r. do chwili obecnej z pomieszczenia korzystały trzy osoby. Znikome wykorzystywanie pomieszczenia i brak jakichkolwiek sygnałów, które wskazywałyby, że oddany do użytku zasób nie jest wystarczający – w ocenie Ministerstwa Finansów - potwierdzają, że oddane do użytku pomieszczenie w pełni zaspakaja istniejące w tym zakresie potrzeby.

W konsekwencji na tym etapie nie było zasadne wyodrębnianie, w ramach zasobów lokalowych urzędu, kolejnego pomieszczenia na potrzeby kobiet w ciąży i karmiących matek, które pozostałoby niewykorzystane. Przy ocenie tej kwestii należy uwzględnić potrzebę efektywnego wykorzystania zasobów lokalowych urzędu - również na pozostałe cele, w tym m.in. na zapewnienie pomieszczeń komórkom organizacyjnym urzędu i zorganizowanie w nich stanowisk i warunków pracy zgodnych z wymogami bhp, jak również na cele związane z ułatwieniem godzenia obowiązków służbowych z rodzicielstwem, realizowanym poprzez udostępnienie przez Ministerstwo Finansów pomieszczenia dla rodziców i ich dzieci, w którym

są stworzone warunki do wykonywania obowiązków służbowych i jednocześnie do sprawowania opieki oraz spędzania czasu przez dzieci. Istotne jest również to, że - jak wykazano - Ministerstwo Finansów monitoruje wykorzystanie pomieszczenia przeznaczonego dla kobiet w ciąży oraz matek karmiących, a w przypadku stwierdzenia, że oddany do użytku zasób jest niewystarczający, jest gotowe udostępnić na ten cel jedno z pomieszczeń przeznaczonych na opiekę ambulatoryjną bądź zaadaptować na ten cel i wyposażyć kolejne pomieszczenie. Niemniej jednak odnosząc się do uwagi Najwyższej Izby Kontroli w tym zakresie, Ministerstwo Finansów przeprowadzi dodatkowe analizy zatrudnienia kobiet w urzędzie w celu adaptacji i doposażenia pomieszczeń zgodnie z wymogami określonymi w §39 załącznika nr 3 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 26 września 1997 r. w sprawie ogólnych przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy (Dz.U. z 2003 r. Nr 169, poz. 1650, z późn. zm.).

Z upoważnienia Ministra Finansów

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU

Jaroslav Neneman

